

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. Разград, 29.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДОРОТЕЯ ЕНЧ. И.А

при участието на секретаря НАТАЛИЯ Д. ТОДОРОВА
като разглежда докладваното от ДОРОТЕЯ ЕНЧ. И.А Административно наказателно дело № 20233330200276 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Постъпила е жалба от С. Н. Е. от гр. С, подадена чрез адв. С. И. И. от АК-Бургас, против наказателно постановление № 38 - 0004259/20.02.2023г. на Директора на РД „АА” гр.Русе към ИА “Автомобилна администрация” гр.София, с което на основание чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от същия закон във вр. с чл.6, ал.1, т.3, б.А от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ, в която счита НП за незаконосъобразно и неправилно, поради което моли да бъде отменено изцяло. Жалбата е бланкетна, като конкретните доводи относно незаконосъобразността се излагат в депозираните писмени бележки. Навежда доводи за липса на компетентност от страна на органите на ИА АА, както и съставомерността на извършеното деяние от страна на жалбоподателя. Счита, че нарушението не установено, тъй като се позовава на негодно измервателно средство. Иска се отмяна на НП или намаляване размера на наложеното наказание глоба.

Въззиваемата страна – Директора на РД “Автомобилна администрация”- Русе към Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация” гр.София, в придружителното писмо към преписката заявява становище, че НП е съобразено с материалните и процесуалните правила при издаването му. Нарушението е описано правилно, пълно и точно, до степен нарушителят да разбере в какво се състои то, като правилно е наложена и предвидената в закона санкция. При редовност в призоваването не се явява представител в с.з.

Районна прокуратура - Разград при редовност в призоваването, не се явява представител и не заявява становище по жалбата и НП.

Районен съд - Разград, след като прецени събраните по делото

доказателства, намира за установено от фактическа страна следното: Обжалваното НП е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение от 15.12.2022г., съставен срещу жалбоподателя, за това, че “на 15.12.2022г., 11:50 общ. Разград път Кубрат-Разград, на кръстовището за село Стражец, като водач на товарен автомобил влекач ДАФ ФТХФ 105 с рег. № А **** МА кат. N3 и с ПАНAB НС 136 с рег. № А **** ЕЕ от кат. О4, извършващ обществен превоз на товари – пшеница от Сушево до Камено с пътен лист № 8017052 от 15.12.2022г. и с товарителница сер. М № 0000142222 от 15.12.2022г. При проверката констатирах следно нарушение: Водача Е. извършва превоза със съчленена композиция, състояща се от МПС с две оси и ППС с три оси, с обща маса 42 640 кг, видно от пътна прехвърлителна разписка № 69/15.12.2022г., която маса надвишава нормите, установени от министъра на регионалното развитие и благоустройството от 40000 кг с 2640 кг. Водачът не представя документ за платена такса за претоварване от Агенция Пътна инфраструктура, с което е нарушил разпоредбите на чл.139, ал.1, т.2 от ЗДВП във вр. с чл.6, ал.1, т.3 б.а от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ”.

Обстоятелствата по акта са отразени и в самото НП, поради което на Е. е наложена глоба в размер на 1500 лв. на основание чл.177, ал.3, т.1 от ЗДВП за цитираното нарушение. Към административно наказателната преписка освен цитираните АУАН и НП, са приложени пътна/прехвърлителна разписка, товарителница, писма, заповед РД 08-30/24.01.2020г. на министъра на ТИТС относно компетентните лица за издаване на НП, справка за нарушител.

По делото е разпитан свидетелят И. /актосъставител/, който по същество потвърждава изложените в АУАН обстоятелства, а именно, че при извършената проверка на жалбоподателя, въз основа на приложените пътна/прехвърлителна разписка и товарителница са направили констатациите, че е надвишена масата. Не са правили измерване на осите, а актът е съставен по обща максимална маса.

От представените допълнителни доказателства от ЗКПУ „Възраждане“ с. Сушево и писмо от ГДМИУ РО Русе, става ясно, че измерването е станало с везна ВАНУ-50 от домакина на кооперацията Ремзи Вели Мехмед. На измервателното устройство са извършени три проверки от РО Русе на 19.08.2016г., на 03.07.2017г. и на 15.03.2023г. Към дата 15.12.2023г. не разполагат с информация дали средството е било в срок на годност от извършена от тях проверка. Съгласно заповед № А-616/11.09.2018г. на председателя на ДАМТН, срока за периодичност на проверките на това средство за измерване е променен от една на две години.

Въз основа на така изложените фактически обстоятелства, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление НП № 38 - 0000803/15.04.2022г. на Директора на РД „АА” гр.Русе към ИА “Автомобилна администрация” гр.София е издадено от компетентен орган, съответно процесният АУАН е съставен от компетентни длъжностни лица.

Съгласно чл. 189, ал. 1 от ЗДВП, актовете, с които се установяват нарушенията по този закон, се съставят от длъжностните лица на службите за

контрол, предвидени в този закон, а съгласно ал. 12, наказателните постановления се издават от министъра на вътрешните работи, от министъра на отбраната, от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от кметовете на общините или от определени от тях длъжностни лица съобразно тяхната компетентност.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" контролира спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза.

Съгласно чл. 166, ал. 2, т. 8 от ЗДвП, при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията служби имат право да ползват технически средства за измерване на размерите, масата или натоварването на ос и за проверка на техническата исправност на превозните средства, предназначени за обществен превоз или за превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и за проверка на обезопасяването на превозваните товари.

Видно от цитираните правни норми, ИА "Автомобилна администрация" е оправомощена като служба за контрол по ЗДвП, относно спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза, поради което нейните длъжностни лица имат правото да съставят АУАН. Съответно Началника на РД "АА" гр. Русе е компетентен да издава наказателни постановления по ЗДвП, съгласно чл. 189, ал. 12 от ЗДвП, съобразно делегираните му правомощия по т. I. 6 от заповед № РД-08-30/24.01.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Съдът намира, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Констатирано бе, че наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанията за нарушенията са индивидуализирани.

Съгласно нормата на чл. 139, ал. 1, т. 2 предл. 2 от ЗДвП движещите се по пътя ППС трябва да бъдат с размери, маса и натоварвания на ос, които не надвишават установените от Министъра на регионалното развитие норми, и с товари, които не представляват опасност за участниците в движението.

Нормата на чл. 139 от ЗДвП е бланкетна и препраща към Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, която в чл. 6, ал. 1, т. 3 б. "а" въвежда допустима максимална маса от 40 тона за съчленени ППС от моторно превозно средство с две оси с полуремарке с три и повече оси.

Процесният случай попада именно под действието на нормата на чл. 6, ал. 1, т. 3 б. "а" от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ като нарушението се състои в неспазване на изискването за максимално допустима маса на движещото се по път, отворен за обществено ползване, ППС, което вместо с

изискуемата максимална маса до 40 тона, е управлявано с общо тегло от 42640 кг.

Посоченото обстоятелство се установява безспорно от представените от жалбоподателя по време на проверката пътна/прехвърлителна разписка бележка и товарителница. Последните са годно доказателство за установяване на посочените в него факти. В тази връзка съдът намира възраженията на жалбоподателя и неговия повереник за неоснователни. По смисъла на Закона за автомобилните превози (ЗАП) документът, който установява обстоятелствата във връзка с конкретния превоз е товарителницата, която има обвързваща доказателствена сила (по арг. на чл. 61 от ЗАП). Тя се издава по предвидения там ред и следва да има регламентираното от закона съдържание, в това число и да съдържа брутното тегло или изразеното по друг начин количество на товара (чл. 53, ал. 1, т. 7 от ЗАП). По смисъла на чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството първичният счетоводен документ, който може да установи реалното количество на товара е кантарната бележка или представената пътна/прехвърлителна разписка в случая. Ето защо и двата документа са годно доказателство, в които са посочени издателя /продавача/, купувача, камиона, наименованието на стоката /въглища/ и количеството. Това обстоятелство не е било оспорено по време на проверката, а и самия жалбоподател е представил тези документи именно във връзка с товара, като същите са подробно описани в АУАН и НП, и съответно приложени към преписката. В случая е ирелевантно отново по изложените по-горе доводи дали измервателното средство е било годно или негодно. При товаренето и попълването на необходимите документи относно превоза водачът, респ. превозвачът не са възражали и са извършили превоза именно въз основа на така издадените документи.

С оглед на изложеното, съдът намира, че НП е обосновано, като правилно е приложен материалния закон при санкциониране на нарушението.

Съгласно разпоредбата на чл. 177, ал. 3 пр. 2 от ЗДвП се наказва с глоба от 500 до 3000 лв. водач, който, без да спазва установения за това ред управлява пътно превозно средство с размери, маса или натоварване на ос, които надвишават нормите, определени от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Анализът на разпоредбата сочи, че правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на въззивника именно въз основа на посочената норма, доколкото същата предвижда конкретното нарушение в диспозицията си.

Като разгледа жалбата досежно справедливостта на наложеното наказание, съдът намери, че същата е основателна, доколкото наложеното наказание, не съответства на тежестта на извършеното нарушение. По преписката е било ясно, че жалбоподателят не извършва превоза за себе си, а очевидно за дружеството, чиято собственост е ППС-то и наложената глоба е непосилна за него. По делото липсва обосновка защо наказващият орган е наложил санкция в размер към средния предвиден в правната норма. Липсват доказателства относно трудовото възнаграждение на жалбоподателя. С оглед на изложеното и предвид липсата на отегчаващи отговорността на въззивника обстоятелства, съдът намира, че НП следва да бъде изменено по отношение размера на административната санкция "Глоба", като същата следва да бъде определена в минимален размер от 500 /петстотин/.

По отношение претенцията за разноски, съдът намира същата за частично основателна. Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН в

административнонаказателното производство страните имат право на разноси, като с оглед изменение на обжалваното НП изразяващо се в намаляване размера на наложената глоба, то и претенцията за разноси следва да бъде уважена съобразно уважената/намаления размер на глобата. Видно от приложеното пълномощно на упълномощения адв. С.И. е било заплатено напълно и в брой възнаграждение в размер на 500 лв., като същият се е явил в с.з. 28.06.2023г., а впоследствие е представил писмени бележки. Ето защо съдът намира, че претенцията следва да бъде уважена в размер на 166,67 лв., представляваща възнаграждение за адвокат съобразно намаления размер на глобата.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 38 - 0004259/20.02.2023г. на Директора на РД „АА” гр. Русе към ИА “Автомобилна администрация” гр. София, с което на основание чл.177, ал.3, т.1 от ЗДвП на С. Н. Е. от гр. Сливен му е наложена глоба в размер на 3000 лв. за нарушение на чл.139, ал.1, т.2 от същия закон във вр. с чл.6, ал.1, т.3, б.А от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ, КАТО НАМАЛЯВА размера на глобата от 3000 лв. на **500 /петстотин/ лева**.

ОСЪЖДА РД „АА” гр. Русе към ИА “Автомобилна администрация” гр. София ДА ЗАПЛАТИ на С. Н. Е. от гр. Сливен сумата от 166,67 лв., представляваща възнаграждение за адвокат съобразно намаления размер на глобата.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд Разград в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____